

“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଦୁଃଖହରତ୍ତା, ସୁଖକରତ୍ତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ସେ ହିଁ ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ କାହାର ଦୁଃଖ ଦୂର କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଶାନ୍ତିର କାରଣ କ’ଣ? ଶାନ୍ତିର ସ୍ୱାଧୀନା କିପରି ହେବ?

ଉତ୍ତର:- ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଶାନ୍ତିର କାରଣ ହେଉଛି ଅନେକାନ୍ତେକ ଧର୍ମ । କଳିଯୁଗର ଶେଷ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଅନେକତା ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ବାବା ଆସି ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ସ୍ୱାଧୀନା କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ କରୁଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରୁଛ ଯେ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତ୍ୱର ରାଜ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ପବିତ୍ର ଧର୍ମ, ପବିତ୍ର କର୍ମ ଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀଶଙ୍କରୀ ପିତା ପୁନର୍ବାର ସେହି ନୂଆ ଦୁନିଆ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଅଶାନ୍ତିର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣଣ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ବାବା ବସି ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନେ ବହୁତ ସମାଜ ସେବକ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମିଟିଙ୍ଗ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଭାବେ ଯେଉଁଠାରେ ମିଟିଙ୍ଗ୍ କରିଥାନ୍ତି ତା’ର ନାମ ହେଲା ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟା ଭବନ । ତେବେ ବିଦ୍ୟା ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଶାରୀରିକ ବିଦ୍ୟା, ଯାହାକି ସ୍କୁଲ-କଲେଜରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବିଦ୍ୟା ଭବନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ନିଗୃତ ଭାବରେ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କିଛି କଥା ଅଛି । ବିଦ୍ୟା କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ଏକଥା ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ରୁହାଣୀ ବିଦ୍ୟା ଭବନ ହେବା ଦରକାର । ଜ୍ଞାନକୁ ହିଁ ବିଦ୍ୟା କୁହାଯାଏ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କର ମହିମା ଅଲଗା । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ଅଲଗା । କିନ୍ତୁ ଭାରତବାସୀ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡିଯାଉଛନ୍ତି । ଗୀତାର ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବିଦ୍ୟା ଭବନ ଖୋଲୁଛନ୍ତି । କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ବିଦ୍ୟା ହେଲା ଗୀତା ଜ୍ଞାନ । ତେବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ଧର୍ମଗାତ୍ର ଗୋଟିଏ - ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଭଗବତ ଗୀତା । ତେବେ ଭଗବାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କିମ୍ବା ରାମଙ୍କୁ ଅଥବା ନିଜକୁ ପରମାତ୍ମା ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ମଧ୍ୟ ତମୋପରାଧାନ, କାହିଁକି ନା ରାବଣରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା ।

ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ କାହାକୁ ବୁଝାଉଛ କୁହ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ । ପରଥମେ ତ ଏହି କଥା ବୁଝିଯାଆନ୍ତୁ ଯେ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଶିବ । ସେଥିପାଇଁ ଶିବରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏକଥା କାହା ବୁଝିପାରେ ଆସୁନାହିଁ । ଶିବବାବା ନିଗୃତ ଆସିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଶିବରାତ୍ରି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶିବ କିଏ - ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଭଗବାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଏକ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । କେଉଁ ଜ୍ଞାନ? ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରାଚୀନ ଋଷି-ମୁନିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିକଥା ଜାଣି ନ ଥିଲେ, ପ୍ରାଚୀନର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତରେତାୟୁଗ ହେଲା ପ୍ରାଚୀନ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ନୂଆ ଦୁନିଆ । ସେଠାରେ ତ ଋଷି-ମୁନି ଆଦି ନଥିଲେ । ଏହି ଋଷି-ମୁନିମାନେ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ନେତି-ନେତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ କିଛି ଜାଣିନାହିଁ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ମୁନି-ଋଷିମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ତେବେ ଭାରତବାସୀ, ଯେଉଁମାନେ ତପଃଶୁଣୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ କିପରି ଜାଣିବେ?

ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାନର କେତେ ଅହଂକାର ରହିଛି, ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ହିଁ ଭାବୁଛନ୍ତି ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହାକୁ ହିଁ ମାୟାର ଆତ୍ମବର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଫଳ ଅଫ୍ ଫର୍ମ (ମାୟାର ପତନ) ନାମକ ଏକ ନାଟକ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ - ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଭାରତର ପତନ ହୋଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଉତ୍ଥାନ ଏବଂ ଏବେ ପତନ ହେଉଛି । ଏହା କ’ଣ ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱର୍ଗ କି! ଏହା ତ ମାୟାର ଆତ୍ମବର, ଯାହାର ସମାପ୍ତି ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି - ଏଠାରେ ବିମାନ ଅଛି, ବଡ-ବଡ ମହଲ ଅଛି, ବିଜୁଳି ଅଛି - ତେଣୁ ଏହା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଅଟେ । ଯଦି କାହାର ମୁତ୍ୟୁ ହୁଏ ତେବେ କହନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ବୁଝି ପାରୁନାହାନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲେ ତେବେ ନିଗୃତ ଭାବରେ ସ୍ୱର୍ଗ କେଉଁଠାରେ ଅଛି ନା । ଏ ସବୁ ତ ରାବଣର ଆତ୍ମବର । ବେହର ବାବା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ୱାଧୀନା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାୟା ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆସୁରୀ

ଦୁନିଆ ଏବଂ ଇଶ୍ଵରୀୟ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଆହୁରି ଦୁଃଖ ଆସିବାର ଅଛି ଅସରନତି ଦୁଃଖ ଆସିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ ହେବ । କଳିଯୁଗରେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏ କଥା ବି କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଯେ ଜ୍ଞାନକୁ ଦିନ କୁହାଯିବ ଏବଂ ଭକ୍ତିକୁ ରାତି । ଅନ୍ଧକାରରେ ଧକ୍କା ଖାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ କେତେ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ବରହମାତ୍ସ୍ୟଙ୍କ ଦିନ ଏବଂ ରାତି ଅର୍ଥାତ୍ ବରାହମାତ୍ସ୍ୟଙ୍କ ଦିନ ଏବଂ ରାତି, ତୁମେମାନେ ସତରା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବରାହମାତ୍ସ୍ୟ ଅଟ । ଦୁନିଆରେ ଥିବା ବରାହମାତ୍ସ୍ୟ ତ କଳିଯୁଗୀ କୋଳ ବଂଶାବଳୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ସତରା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗୀ ବରାହମାତ୍ସ୍ୟ । ଏହି କଥାକୁ ଆଉ କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବୁଝିଯିବେ ସେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ଯେ ଆମେ କ'ଣ କରୁଛୁ । ଭାରତ ସତ୍ଵପୁରଧାନ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କୁହାଯାଉଥିଲା । ତେବେ ନିର୍ଗତି ଭାବରେ ଏହା ନରକ, ସେଥିପାଇଁ ତ ନରକରୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖ ଅଛି । ତାହା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା । ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ - ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କିପରି କମ୍ ହୋଇପାରିବ? ଅଶାନ୍ତି କିପରି କମ୍ ହୋଇପାରିବ? ଏହି ପୁରୁଣା କଳିଯୁଗରେ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ହିଁ ଶାନ୍ତି ରହିବ । ସ୍ଵର୍ଗରେ ଶାନ୍ତି ଅଛି ନା । ତାକୁ ହିଁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ କୁହାଯାଉଛି । ହିନଦୁ ଧର୍ମ ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର, ଯାହାକୁ ଆଦି ସନାତନ ଧର୍ମ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏମାନେ ତ ହିନଦୁସ୍ଥାନର ନାମ ଅନୁସାରେ ନିଜକୁ ହିନଦୁ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ସେଠାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପଦ ଆଦି ସବୁ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାକୁଛନ୍ତି ଆମେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛୁ, ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରଶୁ ମେଘ ପତିତ-ପାବନ କିଏ? କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ ପତିତ-ପାବନ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପତିତ-ପାବନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଯିଏକି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନକୁ ପାଠପଢ଼ା କୁହାଯାଏ । ତେବେ ସବୁ କିଛି ଗୀତା ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଏବେ ତୁମେ ପରଦର୍ଶନୀ, ମିଷ୍ଟୁନିଷ୍ଠମ ଆଦି ତିଆରି କରୁଛ କିନ୍ତୁ କେହି ବି ବି.କେ.ର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା କୌଣସି ନୂଆ ଧର୍ମ ଅଟେ । ଶୁଣୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ବିଲକୁଲ୍ ତମଃପୁରଧାନ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବିଜ୍ଞାନର ଗର୍ବ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହୋଇଗଲାଣି, ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ନିଜର ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି କୁହାଯିବ ନା । ଏମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ପାରସବୁଦ୍ଧି ବୋଲି କୁହାଯିବ କି! ନିଜର ବିନାଶ ପାଇଁ ହିଁ ବୋମା ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଶତକର କୌଣସି ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି । ନା । ଏମାନେ ନିଜର ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ସବୁକିଛି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ତମଃପୁରଧାନ ପଥରବୁଦ୍ଧି ବୋଲି ଭାବୁ ନାହାନ୍ତି । ଯାହା କିଛି ବି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ସୃଷ୍ଟିର ବିନାଶ ପାଇଁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆର ନିଷ୍ଠାକାର ହେବ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗୀମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ କିପରି ଦୂର କରିବୁ? କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କ'ଣ କେବେ କାହାର ଦୁଃଖ ଦୂର କରିପାରିବେ! ଦୁଃଖହରତା, ସୁଖକରତା ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖହରତା ସୁଖକରତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଗ୍ରୀକ୍ଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଦେବତା ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବରାହମାତ୍ସ୍ୟ ହୋଇ ପୁଣି ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ରାଜପଦର ଅଧିକାରୀ ଅଥବା ଆଦି ସନାତନ, ଦେବତା ଧର୍ମର, ସେହିମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନମାରଗକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ କିପରି ହେଲେ, ଏଭଳି କି କରମ କରିଲେ ଯାହାଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହୋଇଗଲେ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି ତେଣୁ ଅଶାନ୍ତି ହେଉଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଏପରି ହେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲା ସଂଗମଯୁଗ, ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆମକୁ କରମ-ଅକରମ-ବିକରମର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଏଠାରେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି କରମ କରିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯେଉଁ କରମ କରିଥାଏ ତାହା ଅକରମ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ବିକରମ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ଦୁଃଖ ନ ଥାଏ । କରମ, ଅକରମ, ବିକରମ ଗୁହ୍ୟ ଗତିକୁ ବାବା ହିଁ ଆସି ଏହି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସୁଛି । ଏବେ ଏହି ରଥରେ ମୁଁ ପରବେଶ କରୁଛି । ଅକାଳମୂରତ ଆତ୍ମାର ଏହା ରଥ ଅଟେ । ଅକାଳମୂରତ କେବଳ ଅମୃତସରରେ ନୁହେଁ, ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅକାଳତ୍ୟାଗ ରହିଛି । ଆତ୍ମା ଅକାଳମୂରତ ଅଟେ । ଏହି ଶରୀର କଥାବାରତ୍ତା କରେ, ଚଳାବୁଲା କରେ । ଅକାଳ ଆତ୍ମାର ଏହା ଚୈତନ୍ୟ ସିଂହାସନ । ସମସ୍ତେ ତ ଅକାଳମୂରତ ଅଟନ୍ତି, ବାକି ଶରୀରକୁ କାଳ ଖାଇଯାଏ । ଆତ୍ମା ତ ଅକାଳ । ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ସିଂହାସନକୁ ତ ଶେଷ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଆତ୍ମା ରୂପୀ ସିଂହାସନ ବହୁତ କମ୍ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କୋଟି-କୋଟି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତ୍ୟାଗ (ସିଂହାସନ) ରହିଛି । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଅକାଳ କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ତମଃପୁରଧାନରୁ ସତ୍ଵପୁରଧାନ ହେଉଛି । ମୁଁ ତ ସରବଦା ସତ୍ଵପୁରଧାନ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଭାରତର ଯୋଗ କିନ୍ତୁ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା କୃଷ୍ଣ ଶିଖାଉଥିଲେ । ଗୀତାକୁ ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡନ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ନୀବନ କାହାଣୀରେ ନାମ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ପିତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୁତ୍ରର ନାମ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଶିବରାତ୍ରି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସିଏ କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି, ଏ କଥା ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ପରମଆତ୍ମା । ତାଙ୍କର ମହିମା ବିଲକୁଲ୍ ଅଲଗା । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅଲଗା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଯୁଗଳ ରୂପକୁ ହିଁ ବିଷ୍ଣୁ କୁହାଯାଉଛି । ଏଥିରେ କୌଣସି ଫରକ ନାହିଁ । ବାକି ଧର୍ମ, ଗୁଣାବାଲା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହାନ୍ତି । ଦେବୀମାନଙ୍କୁ

କେତେ ଭୂଜାଧାରୀ ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ବୁଝାଇବାରେ ସମସ୍ତ ଲାଗୁଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଦୀନବନ୍ଧୁ ଅଟେ । ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ଗରୀବ ହୋଇଯାଉଛି, ରାହୁର ଗ୍ରହଣ ପଡୁଛି । ଆଗରୁ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ଥିଲା, ଏବେ ରାହୁର ଗ୍ରହଣ କେବଳ ଭାରତ ଉପରେ ନୁହେଁ, ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ପଡିଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଭାରତକୁ ଆସି, ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ୱାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କୁହାଯାଉଛି । ଉଗବାନୁବାତ - ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା, ଦ୍ୱିପୁକ୍ତଧାରୀ ସ୍ୱାଧୀନର ମାଲିକ କରିଦେଉଛି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆଦି ସମାଜନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ଯାହାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ । ଏବେ ସମସ୍ତେ ତମଃପୂରଧାନ ହୋଇଗଲେଣି । ବାବା ସ୍ୱାଧୀନ ନିଜର ଅର୍ଥାତ୍ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମ ପାଖକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ, ମିଷ୍ଟୁନିଷ୍ଠା ଆଦିକୁ ଏତେ ସବୁ ଆସୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି! କ୍ୱଚିତ୍ କେହି କେହି ଏହି ଢ଼ଞ୍ଚାନକୁ ବୁଝି କୋରସ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାକୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା ତ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ବେହଦର ସମ୍ପଦ ଲାଭ ହେଉଛି । ଏହି ଢ଼ଞ୍ଚାନ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ରାଜତ୍ୱ ମିଳିଗଲେ ସେଠାରେ ଢ଼ଞ୍ଚାନର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ୱାଧୀନକୁ ସଦ୍ଗତି ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ନରକକୁ ଦୁର୍ଗତି କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ୱାଧୀନ ହେଉଛି । ଏବେ ସୃଷ୍ଟି ରୂପ କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଆଦି ସମାଜନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ରୂପ ମୂଳଦୁଆ ନାହିଁ ଯାହାକି ବାବା ସ୍ୱାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଧର୍ମ, ପବିତ୍ର କର୍ମ ଥିଲା । ଏବେ ଏହାହେଲା ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ, ଶିବାଳୟ କୁହାଯାଉଥିଲା । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ତେବେ ବିଚାରମାନଙ୍କର କିଛି କଲ୍ପଣ ହୋଇଯିବ । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କଲ୍ପଣକାରୀ କୁହାଯାଉଛି, ସିଏ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । କଲ୍ପଣକାରୀ ଯୁଗରେ କଲ୍ପଣକାରୀ ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ୱାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି । ଢ଼ଞ୍ଚାନଦ୍ୱାରା ସଦ୍ଗତି ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସମସ୍ତ ନେଇ ବୁଝାଇପାରିବ । କୁହ, ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଆମେ ହିଁ ଜାଣିଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ ଚାଲିଛି ଯେଉଁ ସମୟରେ କି ଉଗବାନ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ଦ୍ୱିପୁକ୍ତଧାରୀ କରାଇଥିଲେ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ରାଜଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆର୍କା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ରାଜଯୋଗର ପାଠପଢା ହିଁ ରୋଜଗାରର ଆଧାର ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଏହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଉଛୁ । ତେଣୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ପାଠପଢାକୁ ପ୍ରତିଦିନ ପଢିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପଢାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ନିଶା ରହିଥାଉ ଯେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ଅଟୁ, ଆମେ କଳିଯୁଗୀ ରାତ୍ରିରୁ ବାହାରି ଦିନକୁ ଆସିଯାଇଛୁ । ଏହା କଲ୍ପଣକାରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ ଅଟେ, ଏଥିରେ ନିଜର ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ପଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀ ସଂକଳ୍ପକୁ କର୍ମରେ ପରିଣତ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଭବ । ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ କର୍ମ ସମାନ ହୋଇଥିବ । ଯଦି ସଂକଳ୍ପ ବହୁତ ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ କର୍ମ ସଂକଳ୍ପ ଅନୁସାରେ ହେଉ ନ ଥିବ ତେବେ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କରି ଯାହା ବି ଶ୍ରେଣୀ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ସେଗୁଡିକ କର୍ମ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଆସୁଛି ନା ନାହିଁ । ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବ ତାହା ସେହି ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗୁଥିବ । ସ୍ୱଧିକ ଏବଂ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ଏଭଳିଆ ଆସ୍ତତରେ ରହୁଥିବେ ଯାହାକି ଯେଉଁ ଶକ୍ତିକୁ ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାକୁ ଚାହିଁଲେ ଲଗାଇ ପାରୁଥିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଢ଼ଞ୍ଚାନୀ ତୁ ଆତ୍ମା ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯଦି କ୍ରୋଧ ରହିବ ତେବେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ନାମର ଗ୍ଲାନୀ ହେବ ।